

ارایه الگویی برای ارتقای عملکرد شرکت‌های فناوری محور بر مبنای قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده

■ مصطفی ابراهیم پور ازبری⁺*

عضو هیات علمی گروه مدیریت دانشگاه گیلان

■ محمود مرادی^۱

عضو هیات علمی گروه مدیریت دانشگاه گیلان

■ نیلوفر مرزبان مقدم^۲

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دانشگاه گیلان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۵ و تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۲/۱۹

چکیده

در دهه‌های اخیر شدت و سرعت چشم‌گیر پیشرفت فناوری، شکل دنیای ما را تغییر داده است. هرچه نقش فناوری پررنگ‌تر می‌شود، مدیران بیشتر تحت فشار قرار می‌گیرند تا از فناوری برای رسیدن به نتایج بهتر و قدرت رقابتی استفاده کنند. از این رو می‌توان گفت، یکی از عوامل پیشرفت در هر کشوری شکوفایی شرکت‌های فناوری محور است. به منظور توسعه شرکت‌های فناوری-محور همواره باید به دنبال عواملی بود که منجر به بهبود عملکرد آنها شود. در این راستا، این شرکت‌ها به منظور تثبیت برتری در رقابت و بهبود عملکرد، به شدت نیازمند قابلیت‌های پویا هستند؛ زیرا محور اصلی این شرکت‌ها مبتنی بر فناوری است که از نرخ بالای تغییرات برخوردار است. از سوی دیگر، کسب عملکرد برتر، به توانایی شرکت در ادغام و یکپارچگی با شرکای خود در زنجیره تأمین نیز وابسته است. بر این اساس، در این مقاله تلاش شد تا به کمک مبانی نظری، نقش قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده به-عنوان یک قابلیت پویا که متشکل از سه قابلیت فرعی و مکمل درک، اجرا و ارتقای یکپارچگی با تأمین‌کننده است، بر عملکرد شرکت‌های فناوری محور مورد بررسی قرار گیرد. بررسی‌های انجام شده نشان داد که شرکت‌های فناوری محور می‌توانند با تمرکز و سرمایه‌گذاری بر سه قابلیت درک، اجرا و ارتقا یا استمرار یکپارچگی با تأمین‌کننده، به عملکرد برتر دست یابند.

واژگان کلیدی: قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده، قابلیت پویا، عملکرد شرکت، شرکت‌های فناوری محور.

* عهده دار مکاتبات

+ شماره نمابر: ۰۱۳-۳۳۶۹۰۴۴۷ و آدرس پست الکترونیکی: Guilan.st@gmail.com

۱ شماره نمابر: ۰۱۳-۳۳۶۹۰۴۴۷ و آدرس پست الکترونیکی: M.moradi@guilan.ac.ir

۲ شماره نمابر: ۰۱۳-۳۳۶۹۰۴۴۷ و آدرس پست الکترونیکی: Niloofer.marzban@yahoo.com

۱- مقدمه

در دنیای امروز، فناوری از حیاتی‌ترین اجزای سازمان‌های تجاری و صنعتی محسوب می‌شود، به گونه‌ای که نظریه‌پردازان اقتصاد، فناوری را موتور اقتصاد نامیده‌اند و معتقدند که نقش مهمی در توسعه یک کشور ایفا می‌کند. به بیان دیگر، امروزه شرکت‌ها جهت بقا در عرصه رقابت ناگزیر به تحول فناورانه و ایجاد فناوری‌های پیشرفته هستند و صنایع باید همگام با این تحولات حرکت کنند، زیرا در محیط کسب‌وکار کنونی، افزایش نرخ پویایی و شدت رقابت میان شرکت‌ها، پذیرش و بهره‌برداری از فناوری‌های نوین را ضروری ساخته است. در این راستا، امروزه نوع جدیدی از شرکت‌ها تحت عنوان شرکت‌های فناوری محور خلق شده، که مبنای وجودیشان فناوری است و بر فعالیت‌های فناورانه و نوآوری‌های فناوری محور تأکید دارند [۲۲]. این شرکت‌ها به دلیل نقشی که در انتقال فناوری از بخش‌های تحقیقاتی به بخش‌های تولیدی و صنعتی و نیز اشاعه فناوری ایفا می‌کنند و همچنین به دلیل اهمیت آنها در اشتغال‌زایی و بهبود رشد اقتصادی، در کانون توجه سیاست‌گذاران و پژوهشگران قرار گرفته‌اند. اما یکی از مهم‌ترین مسائلی که همواره در خصوص شرکت‌های فناوری محور مطرح بوده، این است که چگونه می‌توان قدرت رقابتی و در نتیجه عملکرد را ارتقا داد. زیرا در عصر کنونی سازمان‌ها در محیطی فعالیت می‌کنند که تغییرات سریع و رقابت شدید در آن، آنها را بیش‌تر از پیش ملزم به توجه به عملکرد و مدیریت آن می‌نماید. سازمان‌ها باید برای سازگاری با تغییرات و ماندن در صحنه رقابت، تلاش کنند تا عملکرد بهتری نسبت به رقبای خود داشته باشند. ضمن این‌که تجزیه و تحلیل و مقایسه عملکرد مشاهده شده با روند گذشته، رقبا و یا متوسط صنعت، بازخور مناسبی برای تصمیم‌گیری در خصوص فعالیت‌های آتی نیز فراهم می‌سازد. عوامل گوناگونی بر عملکرد اثرگذار است؛ اما با توجه به شدت رقابت میان شرکت‌ها می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین عواملی که منجر به بهبود عملکرد شرکت‌های فناوری-محور می‌شود، دستیابی به مزیت رقابتی است. در خصوص مزیت رقابتی مطابق با ادبیات مدیریت راهبردی می‌توان گفت با توجه به تحولات سریع محیطی و فناوری، دستیابی به مزیت رقابتی پایدار نیازمند چیزی فراتر از مالکیت منابع و دارایی‌های ارزشمند، کمیاب، غیر قابل تقلید و جایگزین است و مستلزم مالکیت نوعی توانمندی یا قابلیت پویا است [۴۰]. بدین خاطر که مالکیت توانمندی‌های پویا، شرکت را قادر به خلق و بازآرایی توانمندی‌های سازمانی خاص مانند توانمندی فناوری، توانمندی بازاریابی و توانمندی تولیدی و ... می‌کنند. در حقیقت قابلیت-

های پویا اشاره به توانمندی‌هایی دارند که به سختی قابل تقلیدند و تطبیق‌پذیری با فرصت‌های فناورانه و نیازهای در حال تغییر مشتریان را برای شرکت میسر می‌کنند. به بیان دیگر، می‌توان گفت قابلیت‌های پویا عامل اساسی خلق توانمندی فناوری و ارتقای آن در شرکت‌های فناوری محور است [۷]. به‌طور کلی، با توجه به سرعت سرسام‌آور فناوری و این موضوع که گاهی اوقات ورود یک فناوری، موجب از رده خارج شدن کامل فناوری دیگر می‌شود، ضروری است که شرکت‌های فناوری محور انعطاف‌پذیری خود را افزایش دهند و بتوانند توانایی تطبیق سریع با تغییرات محیطی برای حفظ بقا را که قابلیت پویا نام دارد، به دست آورند. از سوی دیگر، در دهه‌های اخیر پی برده شد که مسیر دستیابی به مزیت رقابتی از زنجیره تأمین می‌گذرد [۱۵] و مطابق با ادبیات مدیریت زنجیره تأمین، یکی از مهم‌ترین اقدامات راهبردی در راستای دستیابی به مزیت رقابتی و در نتیجه کسب عملکرد برتر، یکپارچگی میان حلقه‌های زنجیره تأمین است. همچنین شرکت‌های فناوری محور اغلب فاقد منابع کافی برای رشد هستند. به همین دلیل نیازمند شیوه‌های مشارکتی از قبیل اتحادهای راهبردی و دیگر راهبردها برای تأمین منابع خود هستند. در حقیقت از آنجا که منابع درونی شرکت‌های فناوری-محور محدودند و اغلب کافی نیستند، آنها برای بدست آوردن منابع مورد نیاز خود مستلزم توجه به محیط هستند. برای مثال، این شرکت‌ها به تأمین‌کنندگان بالادستی جهت تأمین مواد خام، وابسته هستند [۹].

با توجه به مطالب مذکور در خصوص اهمیت دو متغیر قابلیت پویا و یکپارچگی، می‌توان گفت که توجه به متغیری که هر دو مفهوم پویایی و یکپارچگی را دربرداشته باشد، یکی از عوامل کلیدی موفقیت شرکت‌های فناوری محور محسوب می‌شود. در زمینه قابلیت‌های پویا، تیس^۳ (۲۰۰۷) استدلال می‌کند که این قابلیت‌ها، می‌توانند به‌صورت ظرفیتی برای درک و ایجاد فرصت‌ها و تهدیدها، استفاده و به‌کارگیری فرصت‌ها و حفظ رقابت‌پذیری از طریق بهبود، ترکیب، حفظ و پیکره‌بندی مجدد دارایی‌های ملموس و ناملموس شرکت تفکیک شوند [۴۱]. در واقع تیس یک چارچوب سه مرحله‌ای از قابلیت‌های پویا شامل درک و شناسایی فرصت‌ها، به‌کارگیری فرصت‌ها و پیکره‌بندی مجدد دارایی‌ها و ساختارها را پیشنهاد کرده است. براساس چارچوب پیشنهادی وی، ونپوک و همکاران^۴ (۲۰۱۴)

3 Teece

4 Vanpoucke and et al.

سطح عملکردی که آنها را در بازار حفظ نماید، انجام دهند [۲].

براین اساس، امروزه عملکرد به یک موضوع متداول در حوزه‌های مختلف مدیریت تبدیل شده و مورد علاقه بسیاری از محققین دانشگاهی و مدیران عملیاتی قرار گرفته است. تاکنون تعاریف متعددی از عملکرد ارائه شده است. برخی عملکرد را به صورت یک مفهوم چند بعدی از اثربخشی و کارایی عملیات سازمان تعریف می‌کنند. اثربخشی بیانگر میزان دستیابی به اهداف بوده و کارایی به این موضوع اشاره دارد که منابع از نظر اقتصادی چگونه برای کسب هدف به کار رفته‌اند [۳۵]. در تعریف دیگر، عملکرد سازمانی بیانگر توانایی سازمان در استفاده مؤثر از منابع و تولید ستانده‌های پایدار با در نظر گرفتن اهداف مربوط به ذینفعان، است [۳]. همچنین عملکرد را می‌توان به صورت خروجی واقعی و یا نتایج حاصل از یک سازمان در برابر خروجی در نظر گرفته شده، تعبیر کرد [۳۵]. از طرفی، از آنجا که عملکرد سازمانی بیانگر نتایج قابل اندازه‌گیری، تصمیمات و اقدامات سازمانی است که نشان‌دهنده میزان موفقیت و دستاوردهای کسب شده توسط سازمان است [۳۹]، می‌توان گفت عملکرد بر موقعیت سازمان‌ها نسبت به رقبا متمرکز است [۶]. زیرا سازمان‌ها از آن طریق می‌توانند به جایگاه خود در مقایسه با رقبا پی ببرند [۳۳].

به طور کلی، در خصوص اینکه متغیرها و شاخص‌های عملکرد سازمانی کدام‌اند، هنوز توافق نظر کاملی در بین صاحب‌نظران وجود ندارد و در مطالعات مختلف از شاخص‌های مختلفی برای اندازه‌گیری عملکرد سازمانی استفاده شده و این تنوع موجب پیچیدگی در اندازه‌گیری عملکرد شده است. برای مثال، در برخی از مطالعات گذشته به دو بعد عملکرد مالی^{۱۰} و عملکرد بازار^{۱۱} اشاره شده است و به نوعی می‌توان گفت عملکرد سازمانی بیانگر چگونگی دستیابی سازمان به اهداف بازار و اهداف مالی است [۳۰]. منظور از عملکرد مالی درجه نائل شدن سازمان به اهداف مالی سهام‌داران در راستای افزایش ثروت آنان است که از طریق شاخص‌های مالی و حسابداری اندازه‌گیری می‌شود [۳۵]. عملکرد بازار نیز بیانگر سطحی از عملکرد است که با میزان موفقیت سازمان در ارتباط با بازار و عواملی همچون نرخ جذب مشتریان جدید و حفظ مشتریان موجود، رضایت و وفاداری مشتریان مرتبط است [۲۹].

۲-۲- قابلیت پویا

با ظهور رویکرد منبع‌محور، توضیح بنیادی برای متفاوت

مطالعه‌ای استدلال نمودند که قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده^۵ که از سه قابلیت فرعی و مکمل درک یکپارچگی^۶، اجرای یکپارچگی^۷ و ارتقا یا استمرار یکپارچگی^۸ تشکیل شده، یک قابلیت پویاست [۷]. به عبارت دیگر، قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده، شرکت‌های تولید کننده را قادر می‌سازد تا از طریق روش‌های تسهیم اطلاعات با تأمین‌کنندگان، درک کنند که در زنجیره تأمین چه چیزی در حال رخ دادن است؛ از طریق ساختارها، فرایندها و روش‌ها، اقداماتی در راستای اجرای یکپارچگی انجام دهند و مسائل آینده را درک و مدیریت کنند تا از فرصت‌ها استفاده کنند؛ در نهایت، با تغییرات و اصلاحات و پیکره‌بندی مجدد^۹، روش‌ها و ساختارهای یکپارچگی، با تغییرات محیطی سازگار شوند و رقابتی بودن خود را حفظ کنند [۴۳].

بر این اساس، با توجه به مطالب مذکور و همچنین از آنجا که به ماهیت پویای یکپارچگی با تأمین‌کننده با وجود ضرورت توجه به آن در محیط دائماً در حال تغییر امروزی تاکنون کمتر پرداخته شده و عموماً ماهیت عملیاتی یکپارچگی با تأمین‌کننده در مطالعات پیشین مورد بررسی قرار گرفته است، در پژوهش حاضر قصد داریم ضمن معرفی قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده به عنوان یک قابلیت پویا نقش آن بر بهبود عملکرد شرکت‌های فناوری‌محور را بررسی نماییم. در ادامه، در بخش دوم مقاله مبانی نظری مورد بررسی قرار می‌گیرد. همچنین با توجه به مرور ادبیات موضوعی الگوی مفهومی پژوهش ارائه می‌شود و در نهایت به جمع‌بندی و نتیجه‌گیری پرداخته می‌شود.

۲- مبانی نظری پژوهش

۲-۱- عملکرد شرکت

امروزه به وجود آمدن بازارهای رقابتی و نیاز بشر به رشد و توسعه در زمینه اقتصادی و اجتماعی موجب توجه خاص جوامع به خصوص شرکت‌ها به عملکرد شده است و شرکت‌ها به طرق مختلف در جستجوی بهبود روزافزون عملکرد خود می‌باشند. به بیان دیگر، در فضای کسب‌وکار کنونی یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های مدیران، ارائه بهترین عملکرد سازمانی است و آنها تلاش می‌کنند تا دائماً عملکردشان را اندازه‌گیری کرده و آن را با رقبایشان مقایسه کنند تا بتوانند اقدامات لازم را جهت حصول

5 Supplier Integration Capability

6 Integration Sensing

7 Integration Seizing

8 Integration Transforming

9 Reconfiguration

10 Financial Performance

11 Market performance

جدید یا فرایندهای تشخیص بخش‌های بازار هدف و تغییرات در نیازهای مشتری نمونه‌ای از سازوکارهای مربوط به شناسایی و درک فرصت‌ها می‌باشند. منظور از بعد به‌کارگیری فرصت‌ها نیز سازوکارها و فرایندهایی چون انتخاب پروتکل‌های تصمیم‌گیری، انتخاب مرزها و محدوده‌های سازمان به‌منظور مدیریت پیچیدگی‌ها و کنترل بهینه و غیره است که سازمان را در استفاده آگاهانه از فرصت‌های محیطی در جهت ایجاد و حفظ مزیت رقابتی توانمند می‌سازد. در نهایت، منظور از بعد سوم نیز فرایندها و سازوکارهایی است که سبب می‌شود، سازمان به‌صورت آگاهانه و مستمر تهدیدهای پیش‌روی مزیت‌هایش را از طریق ترکیب و آرایش مجدد دارایی‌های مشهود و نامشهود سازمان، تحت کنترل قرار دهد [۴۱].

۲-۳- قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده

امروزه ظهور فناوری‌های نوین و ایجاد تحولات عظیم در بازارهای جهانی، مدیریت زنجیره تأمین را بیش از پیش ضروری ساخته است؛ به‌نحوی که سازمان‌های مختلف جهت ایجاد و حفظ موقعیت و جایگاه رقابتی خود، ناگزیر به استفاده از مدیریت زنجیره تأمین می‌باشند. در این راستا، بسیاری از محققین مدیریت زنجیره تأمین را یک رویکرد یکپارچه‌سازی برای برنامه‌ریزی، کنترل مواد و اطلاعات تعبیر کرده‌اند که از تأمین‌کنندگان تا مشتریان جریان دارد و معتقدند وظیفه اصلی مدیریت زنجیره تأمین، مدیریت و هماهنگ‌سازی جریان‌های مختلف در درون زنجیره تأمین است [۳۱]. از طرفی در قرن بیست و یکم، تغییراتی چون افزایش جهانی‌سازی بازارها، شرکت‌های چندملیتی، سرمایه‌گذاری‌های مشترک و اتحادهای راهبردی که به‌طور عمده از طریق به‌کارگیری سیستم‌های تولید چابک، تولید ناب و تولید به‌هنگام (JIT) حاصل شده‌اند. همچنین تغییرات فناوانه و سقوط چشم‌گیر هزینه ارتباطات و اطلاعات که بخش عمده‌ای از هزینه‌های معاملات محسوب می‌شد، توسعه شبکه زنجیره تأمین و افزایش یکپارچگی میان اجزای آن را ضروری ساخته است [۱۰]. در واقع می‌توان گفت، یکپارچگی کلید مدیریت مؤثر زنجیره تأمین است [۱۴]؛ زیرا یک زنجیره تأمین یکپارچه به شکلی هوشمندانه از اطلاعات به‌منظور هماهنگی فعالیت‌های درون زنجیره استفاده می‌کند و ساختاری ایستا ندارند و همیشه با توجه به شرایط بازار و خواسته‌های مشتریان، تغییر می‌کنند. بررسی مطالعات گذشته نشان می‌دهد که یکپارچگی زنجیره تأمین به‌طور عمده از سه بعد یکپارچگی با

بودن قدرت رقابتی بنگاه‌ها به وجود آمد. براساس این رویکرد، دلیل قدرت رقابتی متفاوت بنگاه‌ها، داشتن منابعی با ویژگی‌هایی مانند ارزشمند بودن، کمیاب بودن، غیرقابل تقلید بودن و غیرقابل جایگزین بودن است [۱۱]. اما شدت گرفتن تغییرات محیط‌های صنعتی و تجاری در دهه‌های اخیر باعث شد تا بسیاری از رویکردهای منبع‌محور پاسخ‌گوی مدیران در خلق مزیت‌های رقابتی پایدار نباشند. از این‌رو، بسیاری از پژوهشگران به رویکرد قابلیت پویا روی آورده‌اند؛ زیرا این رویکرد نسبت به رویکرد منبع‌محور توانایی بیشتری در برخورد با محیط‌های پویا و به شدت در حال تغییر دارد [۱۹ و ۴۲] و برخلاف دیدگاه منبع-محور که تنها بر ویژگی‌های خاص منابع در کسب مزیت رقابتی تأکید دارد، قابلیت‌های پویا فرایندهایی برای ساختن منابع، بهره‌برداری از منابع، یکپارچگی و پیکربندی مجدد منابع جهت هماهنگی با تغییرات محیطی می‌باشند [۱۹]. به بیان دیگر، قابلیت‌های پویا شرکت‌ها را قادر به خلق، توسعه، تفسیر و یا بهبود روش‌های لازم برای زندگی و بقا می‌کند [۲۳] و بیانگر جهت‌گیری رفتاری پایدار سازمان در یکپارچه‌سازی، صورت‌بندی مجدد، تجدید و بازسازی منابع و قابلیت‌های خود و از همه مهم‌تر بهبود و نوسازی قابلیت‌های مرکزی در پاسخ به محیط متغیر برای نائل شدن به برتری رقابتی پایدار می‌باشند [۴۴]. در حقیقت می‌توان گفت قابلیت‌های پویا برخلاف قابلیت‌های عملیاتی که شرکت‌ها را قادر به زندگی کوتاه مدت و حفظ وضع موجود می‌کند، به شرکت‌ها کمک می‌کند تا به‌طور مداوم با تغییر و تجدید قابلیت‌های عملیاتی، قادر به سازگاری با تغییرات محیطی و بهبود طولانی مدت عملکرد شوند [۴۶]. تیس و همکاران (۱۹۹۷) نیز قابلیت‌های پویا را تلاش مدیران سازمان برای تغییر، یکپارچه‌سازی و بازآفرینی مهارت‌ها، منابع و شایستگی‌های درونی و بیرونی سازمان می‌دانند که برای تعامل با محیط‌های در حال تغییر مورد نیاز است [۴۲]. همچنین در خصوص قابلیت‌های پویا، تیس (۲۰۰۷) استدلال می‌کند که این قابلیت‌ها می‌توانند به‌صورت ظرفیتی برای درک و ایجاد فرصت‌ها و تهدیدها، استفاده و به‌کارگیری فرصت‌ها و حفظ رقابت‌پذیری از طریق بهبود، ترکیب، حفظ و پیکربندی مجدد دارایی‌های ملموس و ناملموس شرکت، تفکیک شوند [۴۱]. در حقیقت، به اعتقاد تیس قابلیت‌های پویا متشکل از سه بعد است. منظور از بعد شناسایی و درک فرصت‌ها، سازوکارها، فرایندها و قابلیت‌هایی است که سبب می‌شود، سازمان به‌صورت آگاهانه و مستمر بتواند تهدیدها و فرصت‌های محیطی را شناسایی کند. برای مثال، فرایندهای هدایت تحقیق و توسعه در داخل سازمان و انتخاب فناوری‌های

و ارتقا و استمرار یکپارچگی با تأمین کننده تشریح کردند [۴۳]. قابلیت درک یکپارچگی با تأمین کننده عبارت است از فعالیت-های تسهیم اطلاعات یا مبادله اطلاعات با تأمین کنندگان به-منظور درک آنچه در زنجیره تأمین در حال رخ دادن است. منظور از قابلیت اجرای یکپارچگی، به-کارگیری ساختارها و روش‌هایی مانند مدیریت موجودی به وسیله فروشنده^{۱۵}، بازپرسازی به‌هنگام^{۱۶} و یا یکپارچگی فیزیکی با تأمین کننده به-منظور اجرای یکپارچگی است که پیش‌بینی مسائل آینده، مدیریت فرصت‌ها و تهدیدها و برنامه‌ریزی هماهنگ یا مشارکتی را میسر می‌کند. قابلیت ارتقا یا استمرار یکپارچگی نیز عبارت است از انجام اقداماتی از قبیل بازسازی راهبرد زنجیره تأمین و مدیریت تأمین کنندگان، توسعه و رتبه‌بندی تأمین کنندگان در راستای تغییر، اصلاح و پیکره‌بندی مجدد ساختارها و روش‌های یکپارچگی به‌منظور سازگاری با تغییرات و پویایی‌های محیطی و حفظ رقابت‌پذیری [۴۳]. بنابراین قابلیت یکپارچگی با تأمین کننده را می‌توان به‌عنوان قابلیت پویایی توصیف نمود که شامل فرایندهایی برای کسب جریان‌های کارآمد محصول و اطلاعات بین شرکت‌های تولیدکننده و تأمین کننده می‌باشد و موجب سازگاری این فرایندها با تغییرات محیطی می‌شود [۳۷]. به‌طور کلی می‌توان گفت قابلیت یکپارچگی با تأمین کننده بیانگر مسیریایی ضروری برای یادگیری از تأمین کنندگان و سازگار کردن زنجیره تأمین با تغییرات است [۲۳] و از سه قابلیت فرعی مکمل تشکیل شده است، به این معنا که وجود هر سه قابلیت و انطباق و هماهنگی بین آنها می‌تواند ماهیت پویای آن را منجر شود.

۲-۴- شرکت‌های فناوری محور

بسیاری از محققان بر این باورند که شرکت‌های فناوری محور نوع متفاوتی از شرکت‌ها هستند که از بسیاری جهات و خصوصیات، با دیگر شرکت‌ها متفاوتند. با وجود این، محققان همه اذعان دارند که تأکید این شرکت‌ها بر فعالیت‌های مرتبط با فناوری و نوآوری است. در حقیقت، شرکت‌های فناوری محور نوعی از شرکت‌های نوآور هستند که منبع اصلی نوآوری می‌باشند و نقش مهمی در اشتغال‌زایی، رشد اقتصادی، بازسازی صنعتی و توسعه منطقه‌ای دارند. انواع نوآوری در این شرکت‌ها می‌تواند در محورهای زیر انجام شود:

(۱) محصولات و خدمات جدید؛

تأمین کننده، یکپارچگی با مشتری و یکپارچگی داخلی^{۱۲} زنجیره تأمین تشکیل شده است. یکپارچگی با مشتری و یکپارچگی با تأمین کننده که عموماً به‌صورت یکپارچگی خارجی^{۱۳} زنجیره تأمین از آنها تعبیر می‌شود، بیانگر درجه‌ای است که شرکت تولیدکننده با شرکای خارجی خود در جهت سازماندهی راهبردها، روش‌ها و عملیات بین سازمانی، به‌منظور مشارکت و هماهنگی بیشتر و همگام‌سازی فرایندها همکاری می‌کنند [۲۰]. در این پژوهش، تنها بر بعد یکپارچگی با تأمین کننده تمرکز شده است. زیرا تأمین کنندگان می‌توانند تأثیر بسیار زیادی بر روی عملکرد شرکت‌ها در مقوله‌های قیمت، کیفیت، فناوری و تحویل داشته باشند. در دهه‌های اخیر، رویکرد جدید و مهمی که در مدیریت زنجیره تأمین مطرح شده است، تقویت و گسترش ارتباطات با تأمین کنندگان سازمان است [۸]. به‌طور کلی یکپارچگی با تأمین کننده، بیانگر درجه‌ای است که یک شرکت به مبادله اطلاعات و توسعه روابط مشارکت و همکاری با تأمین-کنندگان خود به‌منظور مدیریت مشارکتی جریان مواد و اطلاعات و در نتیجه اصلاح و بهینه‌سازی فرایندهای تولید و خرید می‌پردازد [۳۸]. اما همان‌طور که مک‌گراث^{۱۴} (به نقل از ونپوک و همکاران، ۲۰۱۴) استدلال می‌کند: «در جهانی که مزیت رقابتی اغلب در کمتر از یک سال تبخیر می‌شود، شرکت‌ها استطاعت صرف ماه‌ها زمان برای ایجاد یک راهبرد بلندمدت را ندارند. برای پیشرو ماندن، آنها نیاز به شروع مداوم طرح‌های راهبردی جدید، ساخت و بهره‌برداری از مزیت‌های رقابتی گذرا دارند» [۴۳]. لذا بهتر است که یکپارچگی با تأمین کننده نیز به‌صورت یک قابلیت پویا نگریسته شود، تا شرکت‌ها را قادر به جایگزینی منابع موجود در زنجیره تأمین خود و ایجاد یک تطبیق بهتر بین پیکره‌بندی مجدد منابع شرکت و تغییر شرایط سازد [۳۶].

در تحقیقات گذشته غالباً بر ماهیت عملیاتی یکپارچگی با تأمین کننده تأکید شده است؛ اما ونپوک و همکارانش (۲۰۱۴) یک ماهیت پویا از یکپارچگی با تأمین کننده را برای اولین بار مفهوم‌سازی کردند. همان‌طور که در قسمت مقدمه پیش‌تر توضیح داده شد، آنها براساس چارچوب سه مرحله‌ای که توسط تیس (۲۰۰۷) در خصوص قابلیت‌های پویا پیشنهاد شد، قابلیت یکپارچگی با تأمین کننده را به‌صورت سه قابلیت فرعی و مکمل درک یکپارچگی با تأمین کننده، اجرای یکپارچگی با تأمین کننده

15 Vendor managed inventory
16 Just-in-time replenishment

12 Internal Supply Chain Integration
13 External Supply Chain Integration
14 Mcgrath

جدول ۱: بررسی مطالعات پیشین

نتیجه	عنوان	نویسنده (سال)
دو بعد کسب و پیکره‌بندی مجدد از قابلیت‌های پویا از طریق قابلیت‌های نوآوری بر عملکرد شرکت تأثیر مثبت و معناداری دارند.	بررسی تأثیر قابلیت-های پویا بر قابلیت-های نوآوری با استفاده از تکنیک معادلات ساختاری در صنایع غذایی	حاجی پور، سلطانیه (۱۳۹۳) [۵]
روابط راهبردی و بلندمدت با تأمین کنندگان خصوصاً با تأمین کنندگان کلیدی و مدیریت مناسب این روابط تأثیری مثبتی بر عملکرد مالی شرکت دارد.	روابط راهبردی و مدیریت شده بین شرکت‌های تأمین-کننده و تولیدکننده و خروجی‌های عملکرد	کر و پیرسون ^{۱۹} (۱۹۹۹) [۱۳]
یکپارچگی زنجیره تأمین خصوصاً یکپارچگی با تأمین‌کننده بر عملکرد شرکت تأثیر مثبت و معنادار دارد.	قوس‌های یکپارچگی: یک مطالعه بین‌المللی در مورد راهبردهای زنجیره تأمین	فرولیچ و وستبروک ^{۲۰} (۲۰۰۱) [۲۱]
قابلیت‌های پویا بر عملکرد شرکت تأثیر مثبت و معناداری دارند. به‌خصوص در محیط‌هایی با پویایی زیاد رابطه قوی‌تری بین قابلیت‌های پویا و عملکرد وجود دارد.	تفسیر شرایط یا محدودیت‌های بهبود عملکرد از طریق قابلیت‌های پویا و قابلیت‌های عادی	درنویچ و کرباسیونس ^{۲۱} (۲۰۱۱) [۱۷]
ازجمله نتایج تحقیق این بود که بعد یکپارچگی با تأمین‌کننده از یکپارچگی زنجیره تأمین، بر عملکرد خدمات تأثیر مثبت و معنادار دارد.	آیا یکپارچگی با تأمین‌کننده باعث بهبود روابط بین راهبردها محصول/فرایند و عملکرد خدمات می‌شود؟ یک مطالعه تجربی	دراگ و همکاران ^{۲۲} (۲۰۱۲) [۱۸]
از جمله نتایج پژوهش این بود که یکپارچگی با تأمین‌کننده اثر معنادار و مثبتی بر عملکرد شرکت دارد	یکپارچگی با تأمین-کننده و عملکرد شرکت	دانیز ^{۲۳} (۲۰۱۳) [۱۶]
از جمله نتایج پژوهش این بود که یکپارچگی سیستم و یکپارچگی فرایند به‌عنوان دو نوع شیوه یکپارچگی با تأمین-	اثر فشارهای سازمانی بر یکپارچگی با تأمین‌کننده و عملکرد مالی	هو ^{۲۴} و همکاران (۲۰۱۳) [۲۴]

۲) روش‌های تولید، تأمین و توزیع جدید؛

۳) تغییر در مدیریت کار و مدیریت سازمان؛

۴) ایجاد الگوهای جدید مصرف یا کاربرد [۴].

به زعم کوهن^{۱۷}، شرکت‌های فناوری محور شرکت‌هایی هستند که ۷۵ درصد ارزش آنها را، انواع دارایی‌های فکری از جمله یافته‌های پژوهشی، اختراعات ثبت شده، علائم تجاری، ایده‌های و تجارب خاص تشکیل می‌دهند. از نظر او اداره چنین شرکت‌هایی مستلزم مهارت‌های رهبری و مدیریتی متفاوتی است که بیشتر بر دانش آفرینان و ابعاد انسانی بنگاه تأکید می‌کند [۱]. کلافستن^{۱۸} (۱۹۹۹) نیز بیان می‌کند، شرکتی که قدرت و مزیت رقابتی‌اش از دانش فنی و مهندسی افراد شرکت و تبدیل این دانش فنی به محصولات یا خدمات برای بازار ناشی شود، شرکت فناوری محور نام دارد [۲۸].

شرکت‌های فناوری محور از ویژگی‌های منحصر به فردی برخوردارند که چند نمونه از آنها عبارتند از: ارزش‌افزایی از طریق کاربرد فناوری، استفاده از فناوری‌های پیشرفته در عملیات شرکت، کارکنان تحصیل کرده و ماهر، جایگزینی کاردستی با فناوری، زیرساخت‌های ویژه، هزینه فراوان در بخش پژوهش و توسعه محصولات جدید، ریسک بالا، تغییرات مداوم، فرایندهای پیچیده تصمیم‌گیری، چرخه عمر کوتاه محصولات، واکنش سریع نسبت به بازار، پتانسیل رشد سریع، موانع ورود کمتر، تهدیدات فراوان و احتمال شکست بالا و غیره. دلیل اصلی اهمیت این شرکت‌ها این است که علاوه بر مزیتی که به‌خاطر کوچک و متوسط بودنشان دارند، در حوزه فناوری نوین نیز فعالیت دارند [۴]. همچنین این شرکت‌ها از فرصت‌های بازار به نحو مؤثری استفاده می‌کنند و عامل پیشرفت در اقتصاد بوده‌اند و نقش بزرگی در رشد اقتصادی بسیاری از کشورها داشته‌اند. در مجموع، می‌توان گفت شرکت‌های فناوری محور هسته اصلی اقتصاد نوین (مدرن) هستند و موجب رشد اقتصادی، بهره‌وری، ایجاد صنایع جدید و محصولات و فرایندهای نوآورانه می‌شوند [۲۲].

۳- پیشینه پژوهش

برخی مطالعات مرتبط با موضوع پژوهش در جدول شماره ۱

ارائه شده است.

19 Carr and Pearson
20 Frohlich and Westbrook
21 Drnevich and Kriauciunas
22 Droge and et al
23 Danese
24 Huo

17 Cohen
18 Klofsten

منجر به افزایش اثربخشی، سرعت و کارایی پاسخ‌گویی سازمان به پویایی‌های محیطی می‌شوند که این امر خود در نهایت منجر به بهبود عملکرد شرکت‌ها می‌شود [۴۵]. همچنین قابلیت‌های پویا امکان بهره‌برداری شرکت از فرصت‌های افزایش درآمد و تعدیل و سازگاری عملیات شرکت برای کاهش هزینه را که در نهایت منجر به بهبود عملکرد می‌شود، فراهم می‌کند [۱۷]. از طرفی از آنجا که قابلیت‌های پویا بر مزیت رقابتی تأثیر مثبت و معنادار دارند [۲۷] و در نهایت حفظ و توسعه مزیت رقابتی خود منجر به دستیابی به عملکرد مطلوب می‌شود [۱۲]، می‌توان گفت قابلیت‌های پویا بر عملکرد تأثیر مثبت و معنادار دارند. در مورد اثرگذاری یکپارچگی با تأمین‌کننده بر عملکرد نیز بیان شده است که در بیشتر موارد، اقدامات مربوط به یکپارچگی زنجیره تأمین خصوصاً یکپارچگی با تأمین‌کننده از طریق افزایش سرعت در تصمیم‌گیری و تسهیم اطلاعات، منجر به کاهش هزینه و در نهایت بهبود عملکرد مالی می‌شود. همچنین یکپارچگی با تأمین‌کننده از طریق افزایش تغییرپذیری و توانایی پاسخ به تقاضاهای متغیر منجر به افزایش انعطاف‌پذیری فرایند می‌شود که خود، ارائه خدمات بهتر به مشتری و افزایش رضایتمندی مشتری و در نهایت افزایش سهم بازار و فروش (بهبود عملکرد بازار) را موجب می‌شود [۳۴]. لذا با توجه به مطالب فوق، از آنجا که نتایج مطالعات حاکی از تأثیر مثبت و معنادار قابلیت پویا و یکپارچگی با تأمین‌کننده بر عملکرد شرکت‌ها است، می‌توان پیش‌بینی کرد که قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده که یک مفهوم ترکیبی از قابلیت پویا و یکپارچگی با تأمین‌کننده است، همان‌طور که ونپوک و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهش خود استنتاج کردند، بر عملکرد شرکت اثرگذار باشد. آنها در پژوهش خود بیان کردند که اگر در برخی موارد یکپارچگی با تأمین‌کننده تأثیر مثبتی بر عملکرد نداشته باشد، می‌تواند دلیل آن در درجه-ای که یک شرکت تولیدکننده قادر است خود را با وقایع و تغییرات محیط تأمین سازگار کند، نهفته باشد و در نهایت با بررسی‌های خود به این نتیجه رسیدند که توجه به ماهیت پویای یکپارچگی با تأمین‌کننده تحت عنوان قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده می‌تواند شرکت‌ها را در یافتن راهی برای اجرای موفقیت‌آمیز یکپارچگی با تأمین‌کننده و دستیابی به نتایج بهبود عملکرد یاری کند [۴۳]. از این‌رو، با توجه به مطالعات انجام شده و مطالب مذکور، پژوهش حاضر از مدل مفهومی که در شکل شماره ۱ نشان داده شده است، پیروی می‌کند.

نویسنده (سال)	عنوان	نتیجه
وایلدن و همکاران [۴۵] (۲۰۱۳)	قابلیت‌های پویا و عملکرد راهبردی، ساختار و محیط	کننده اثر مثبت و معناداری بر عملکرد مالی شرکت دارد.
جیانوو همکاران [۲۵] (۲۰۱۳)	چه زمانی تغییر سازمانی باید ایجاد شود؟ اثر تعدیل‌گری پویایی‌های محیطی در رابطه بین قابلیت‌های پویا و عملکرد	قابلیت‌های پویا خصوصاً در شرایط با پویایی محیطی زیاد تأثیر مثبت و معناداری بر عملکرد شرکت‌ها دارند
ونپوک و همکاران [۴۳] (۲۰۱۴)	قابلیت در حال توسعه یکپارچگی با تأمین‌کننده برای مزیت رقابتی پایدار: رویکرد قابلیت‌های پویا	قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده تأثیر مثبت و معناداری بر عملکرد شرکت‌ها دارد و منجر به بهبود عملکرد می‌شود و پویایی‌های بازار این رابطه را تقویت می‌کند.
لین و وو [۳۳] (۲۰۱۴)	بررسی نقش قابلیت‌های پویا در عملکرد شرکت با توجه به رویکرد منبع‌محور	قابلیت‌های پویا می‌توانند رابطه بین منابع کمیاب غیرقابل جایگزین و غیر قابل تقلید و عملکرد شرکت را میانجی‌گری کنند و این قابلیت‌ها تأثیر مثبت و معناداری بر عملکرد شرکت‌ها دارند.

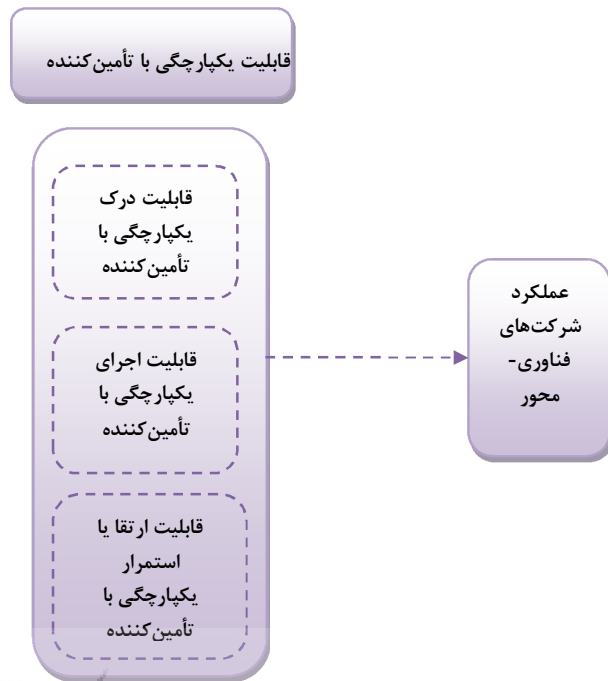
۴- الگوی مفهومی پژوهش

بررسی مطالعات گذشته نشان می‌دهد که عوامل متعددی بر عملکرد شرکت‌ها اثرگذار هستند و تاکنون رابطه طیف وسیعی از متغیرها بر عملکرد سنجیده شده است. به صورت جزئی، در ارتباط با حوزه پژوهش حاضر، نتایج مطالعات گذشته حاکی از این است که در بیشتر موارد دو متغیر یکپارچگی با تأمین‌کننده و قابلیت پویا تأثیر معناداری بر عملکرد شرکت‌ها دارند. در خصوص تأثیر قابلیت‌های پویا بر عملکرد شرکت نیز بیان شده است که این قابلیت‌ها، منابع را با تغییرات محیطی سازگار می‌کنند [۴۱]، تغییرات در بازار را ایجاد می‌کنند [۱۹] و از این طریق

25 Wilden and et al
26 Jiaou and et al
27 Lin and Wu

از طرفی، در طول دهه گذشته، توافق عمومی در رابطه با اهمیت برقراری یکپارچگی در طول زنجیره تأمین افزایش یافته است. در مباحث مربوط به مدیریت زنجیره تأمین نیز بر یکپارچه‌سازی فعالیت‌های زنجیره تأمین و نیز جریان‌های اطلاعاتی مرتبط با آنها، از طریق بهبود روابط زنجیره برای دستیابی به مزیت رقابتی قابل اتکا و مستدام و در نتیجه عملکرد برتر تأکید شده است. لذا در این پژوهش با تمرکز بر یکپارچگی با تأمین‌کننده، تأثیر قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده به‌عنوان یک نوع قابلیت پویا، بر عملکرد شرکت‌های فناوری محور مورد بحث قرار گرفت. شرکت‌های فناوری محور با توجه به ماهیت پویای یکپارچگی با تأمین‌کننده تحت عنوان قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده که در برگیرنده سه قابلیت فرعی درک یکپارچگی با تأمین‌کننده، اجرای یکپارچگی با تأمین‌کننده و ارتقا یا استمرار یکپارچگی با تأمین‌کننده می‌باشد، می‌توانند دلایل تأثیر ضعیف و منفی یکپارچگی عملیاتی با تأمین‌کننده بر عملکرد شرکت را که در برخی موارد رخ می‌دهد، یا به بیان دیگر دلایل عدم موفقیت در یکپارچگی با تأمین‌کننده را دریابند و مانع از وقوع آن شوند. به این صورت که اولاً ممکن است اطلاعات ضروری به قدر کافی مبادله نشود؛ ثانیاً اگر اطلاعات ضروری هم مبادله شود ممکن است تحلیل اطلاعات جهت فهم آن‌چه در زنجیره تأمین رخ می‌دهد، از طریق اجرای روش‌های یکپارچگی با تأمین‌کننده نشود و اینکه در نهایت ممکن است مبادله و تحلیل اطلاعات به درستی انجام شود، اما مطابق با بعد قابلیت ارتقا یا استمرار یکپارچگی با تأمین‌کننده، پیکره‌بندی مجدد روش‌های یکپارچگی با تأمین‌کننده برای رویارویی با چالش‌های محیطی انجام نشود. لذا همان‌طور که ونپوک و همکاران (۲۰۱۴) بیان کردند، از آنجا که سه بعد قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده مکمل هم هستند، شرکت‌های فناوری محور می‌بایست برای دستیابی به عملکرد برتر به هر سه بعد این قابلیت خصوصاً بعد ارتقا یا استمرار یکپارچگی با تأمین‌کننده توجه کنند. زیرا با توجه به شرایط پویا و متغیر امروزی، مهم‌ترین عامل بقا و کسب عملکرد برتر برای شرکت‌ها انجام اقداماتی در راستای اصلاح و پیکره‌بندی مجدد ساختارها و روش‌های یکپارچگی است و باید به قابلیت یکپارچگی با تأمین‌کننده به‌عنوان قابلیت پویایی که شرکت‌ها را قادر به سازگاری بهتر و پیکره‌بندی مجدد منابع در شرایط در حال تغییر می‌کند، نگریسته شود.

در مجموع می‌توان گفت یکی از مهم‌ترین روش‌هایی که شرکت‌های فناوری محور می‌توانند از آن طریق به مزیت رقابتی پایدار و عملکرد برتر دست یابند، توجه به سه قابلیت درک

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش

۵- نتیجه‌گیری

با توجه به تحولات اقتصادی دو دهه گذشته و نقش حیاتی علم و فناوری در افزایش قدرت رقابت‌پذیری کشورها و ایجاد رفاه و سعادت برای جوامع، به راحتی می‌توان پی برد که چرا در طی سال‌های اخیر فناوری و نوآوری‌های فناورانه به‌عنوان عوامل افزایش نرخ رشد اقتصادی، مدنظر سیاست‌گذاران قرار گرفته است. لذا در عصر حاضر برای ایجاد تحول، نیازمند سازمان‌های فناوری‌محوری هستیم که گرایش زیادی به تحقیق و توسعه دارند و بر نوآوری و کارآفرینی تأکید کرده‌اند. به‌منظور توسعه این شرکت‌ها نیز ضروری است تا با ارزیابی عملکرد و بررسی مسائل مربوط به عملکرد در راستای بهبود روزافزون آن، تلاش‌های لازم به عمل آید. در این راستا با توجه به نرخ بالای پویایی‌های محیطی از جمله پویایی‌های فناورانه، تطابق سریع با تغییرات محیطی برای شرکت‌های فناوری‌محور که مبنای وجودیشان فناوری است، به‌منظور ادامه بقا و کسب عملکرد برتر بسیار ضروری است. لذا با توجه به محیط رقابتی و متغیر کنونی این شرکت‌ها باید نوع جدیدی از قابلیت‌ها و توانایی‌ها را تحت عنوان قابلیت‌های پویا، در خود ایجاد و تقویت کنند تا از طریق سازگاری سریع با تغییرات محیطی، قدرت رقابتی و به طبع آن عملکرد خود را افزایش دهند.

محور باید اقدامات مذکور را مورد توجه قرار دهند و در آن راستا اقدام به سرمایه‌گذاری نمایند.
در تحقیقات آتی پیشنهاد می‌شود مدل تحقیق و فرضیه‌های مربوط به آن به صورت تجربی مورد بررسی قرار گیرد.

یکپارچگی، اجرای یکپارچگی و ارتقا یا استمرار یکپارچگی با تأمین‌کننده و بهبود آنها، از طریق اقداماتی چون به اشتراک‌گذاری اطلاعات با تأمین‌کنندگان، یکپارچگی فیزیکی با تأمین‌کنندگان و پیاده‌سازی و به‌کارگیری سیستم‌هایی چون JIT و VMI، مدیریت تأمین‌کنندگان و رتبه‌بندی آنها، بازسازی راهبردهای زنجیره تأمین می‌باشد. از این‌رو، شرکت‌های فناوری-

فهرست منابع

- [۱] ثامه‌این، هانس (ترجمه: باقری، کامران؛ همکاران)؛ مدیریت تکنولوژی در سازمان‌های تکنولوژی بنیان، انتشارات رسا، چاپ اول، ۱۳۹۳.
- [۲] دعایی، حبیب‌الله؛ نیکخواه فرخانی، زهرا؛ "ارزیابی عملکرد عملیاتی و منابع انسانی نمایندگی‌های بیمه کارآفرین در استان خراسان با نگرشی چندگانه به روش تحلیل پوششی داده‌ها"، پژوهشنامه بیمه، شماره ۹۶-۹۵، صص ۶۰-۳۳، ۱۳۸۸.
- [۳] رفیع زاده، علاءالدین؛ عفتی داریانی، محمدعلی؛ رونق، مریم؛ مدیریت عملکرد با نگاهی به ارزیابی عملکرد دستگاه‌های اجرایی، تهران: مؤسسه توسعه و بهبود مدیریت، انتشارات فرمنش، ۱۳۸۹.
- [۴] رضوانی، مهران؛ طالبی، کامبیز؛ توکلیان، سعید؛ "شناسایی مؤلفه‌های بازاریابی نوآورانه در شرکت‌های کوچک و متوسط فناوری‌محور"، مطالعات مدیریت راهبردی، شماره ۷، صص ۹۸-۸۳، ۱۳۹۰.
- [۵] سلطانی، فرزاد؛ حاجی‌پور، بهمن؛ "بررسی تأثیر قابلیت‌های پویا بر قابلیت‌های نوآوری با استفاده از تکنیک مدل‌یابی معادلات ساختاری در صنایع غذایی"، فصلنامه مهندسی تصمیم، شماره ۱، ۱۶۵-۱۳۰، ۱۳۹۳.
- [۶] ستجقی، محمد ابراهیم؛ فرهی بوزنجانی، برزو؛ حسینی سرخوش، مهدی؛ حاجی شفیعی، جلال؛ "اثر میانجی‌گری فرهنگ انطباق‌پذیری بر رابطه بین رهبری تحول آفرین و نوآوری سازمانی"، بهبود مدیریت، شماره ۳، صص ۱۳۹-۱۲۲، ۱۳۹۰.
- [۷] طباطبائیان، حبیب‌الله؛ منطقی، منوچهر؛ حنفی‌زاده، پیام؛ نقی‌زاده، محمد؛ نیرومند، پوران‌دخت؛ "الگوی بهبود توانمندی فناورانه در بنگاه‌های دانش‌بنیان تأمین‌کننده تجهیزات الکترونیک پلیس بر پایه الگوی توانمندی پویا"، مطالعات مدیریت انتظامی، شماره ۲، صص ۱۷۷-۱۵۹، ۱۳۹۱.
- [۸] غفاری توران، حسین؛ "نقش و جایگاه مدیریت روابط با تأمین‌کنندگان در لجستیک و زنجیره تأمین"، فصلنامه مدیریت زنجیره تأمین، سال سیزدهم، شماره ۳۲، صص ۴۵-۳۴، ۱۳۹۰.
- [۹] فرد. آر. دیوید (ترجمه: پارسایان، علی؛ اعرابی، محمد)؛ مدیریت استراتژیک، انتشارات دفتر پژوهش فرهنگی، چاپ نهم، ۱۳۸۵.
- [10] Awad, Dr.; "Supply chain integration: definition and challenges", Management and Technology (IJMT 1.1), 2010.
- [11] Barney, Jay; "Firm resources and sustained competitive advantage", Journal of management, Vol. 17, No. 1, pp. 99-120, 1991.
- [12] Bratic, Diana; "Achieving a competitive advantage by SCM", IBIMA Business Review, 2011.
- [13] Carr, Amelia S.; Pearson, John N.; "Strategically managed buyer-supplier relationships and performance outcomes", Journal of operations management, Vol. 17, No. 5, pp. 497-519, 1999.
- [14] Cheng, Jack CP; et al.; "A service oriented framework for construction supply chain integration", Automation in construction, Vol. 19, No. 2, pp. 245-260, 2010.
- [15] Christopher, Martin; Towill, Denis R.; "Developing market specific supply chain strategies", The International Journal of Logistics Management, Vol. 13, No. 1, pp. 1-14, 2002.
- [16] Danese, Pamela; "Supplier integration and company performance: A configurational view, Omega, Vol. 41, No. 6, pp. 1029-1041, 2013.

- [17] Drnevich, Paul L.; Aldas P., Kriauciunas; "Clarifying the conditions and limits of the contributions of ordinary and dynamic capabilities to relative firm performance", Strategic Management Journal, Vol. 32, No. 3, pp. 254-279, 2011.
- [18] Droge, Cornelia; Vickery, Shawnee K.; Jacobs, Mark A.; "Does supply chain integration mediate the relationships between product/process strategy and service performance? An empirical study", International Journal of Production Economics, Vol. 137, No. 2, pp. 250-262, 2012.
- [19] Eisenhardt, Kathleen M.; Martin, Jeffrey A.; "Dynamic capabilities: what are they?", Strategic management journal, Vol. 21, No. 10-11, pp. 1105-1121, 2000.
- [20] Flynn, Barbara B.; Huo, Baofeng; Zhao, Xiande; "The impact of supply chain integration on performance: A contingency and configuration approach", Journal of operations management, Vol. 28, Issue 1, pp. 58-71, 2010.
- [21] Frohlich, Markham T.; Westbrook, Roy; "Arcs of integration: an international study of supply chain strategies", Journal of operations management, Vol. 19, Issue 2, pp. 185-200, 2001.
- [22] Grinstein, Amir; Goldman, Arieh; "Characterizing the technology firm: An exploratory study", Research Policy, Vol. 35, Issue 1, pp. 121-143, 2006.
- [23] Helfat, Constance E.; et al; *Dynamic capabilities: Understanding strategic change in organizations*, John Wiley & Sons, 2009.
- [24] Huo, Baofeng; et al.; "The impact of institutional pressures on supplier integration and financial performance: Evidence from China", International Journal of Production Economics, Vol. 146, Issue 1, pp. 82-94, 2013.
- [25] Jiao, Hao; et al.; "When should organizational change be implemented? The moderating effect of environmental dynamism between dynamic capabilities and new venture performance", Journal of Engineering and Technology Management, Vol. 30, Issue 2, pp. 188-205, 2013.
- [26] Kale, Prashant; Dyer, Jeffrey H.; Singh, Harbir; "Alliance capability, stock market response, and long-term alliance success: the role of the alliance function", Strategic Management Journal, Vol. 23, Issue 8, pp. 747-767, 2002.
- [27] Kaleka, Anna; "Resources and capabilities driving competitive advantage in export markets: guidelines for industrial exporters", Industrial Marketing Management, Vol. 31, Issue 3, pp. 273-283, 2002.
- [28] Klofsten, Magnus; "Supporting the pre-commercialization stages of technology-based firms: the effects of small-scale venture capital", Venture Capital: An International Journal of Entrepreneurial Finance, Vol. 1, Issue 1, pp. 83-93, 1999.
- [29] Leonidou, Leonidas C.; et al.; "Resources and capabilities as drivers of hotel environmental marketing strategy: Implications for competitive advantage and performance", Tourism Management, Vol. 35, pp. 94-110, 2013.
- [30] Li, Suhong; et al.; "The impact of supply chain management practices on competitive advantage and organizational performance", Omega, Vol. 34, Issue 2, pp. 107-124, 2006.
- [31] Lin, Hsiu-Fen; "The impact of socialization mechanisms and technological innovation capabilities on partnership quality and supply chain integration", Information Systems and e-Business Management, Vol. 12, Issue 2, pp. 285-306, 2014.
- [32] Lin, Yini; Wu, Lei-Yu; "Exploring the role of dynamic capabilities in firm performance under the resource-based view framework", Journal of Business Research, Vol. 67, Issue 3, pp. 407-413, 2014.
- [33] López-Nicolás, Carolina; Meroño-Cerdán, Ángel L.; "Strategic knowledge management, innovation and performance", International journal of information management, Vol. 31, Issue 6, pp. 502-509, 2011.
- [34] Narasimhan, Ram; Kim, SooWook; Tan, KeahChoon; "An empirical investigation of supply chain strategy typologies and relationships to performance", International Journal of Production Research, Vol. 46, Issue 18, pp. 5231-5259, 2008.
- [35] Richard, Pierre J.; et al.; "Measuring organizational performance: Towards methodological best practice", Journal of management, Vol. 35, No. 3, pp. 718-804, 2009.
- [36] Schilke, Oliver; "On the contingent value of dynamic capabilities for competitive advantage: The nonlinear moderating effect of environmental dynamism", Strategic Management Journal, Vol. 35, Issue 2, pp. 179-203, 2014.
- [37] Swink, Morgan; Narasimhan, Ram; Wang, Cynthia; "Managing beyond the factory walls: effects of four types of strategic integration on manufacturing plant performance", Journal of Operations Management, Vol. 25, Issue 1, pp. 148-164, 2007.
- [38] Tan, Keah Choon; "A framework of supply chain management literature", European Journal of Purchasing & Supply Management, Vol. 7, Issue 1, pp. 39-48, 2001.
- [39] Tangen, Stefan; "Performance measurement: from philosophy to practice", International Journal of Productivity and Performance Management, vol. 53, Issue 8, pp. 726-737, 2004.

- [40] Teece, David J.; Pisano, Gary; Shuen, Amy; “*Dynamic capabilities and strategic management*”, Knowledge and strategy, p. 77, 2009.
- [41] Teece, David J.; “*Explicating dynamic capabilities: the nature and microfoundations of (sustainable) enterprise performance*”, Strategic management journal, Vol. 28, Issue 13, pp. 1319-1350, 2007.
- [42] Teece, David J.; Pisano, Gary; Shuen, Amy; “*Dynamic capabilities and strategic management*”, Strategic management journal, Vol. 18, Issue 7, pp. 509-533. 1997.
- [43] Vanpoucke, Evelyne; Vereecke, Ann; Wetzels, Martin; “*Developing supplier integration capabilities for sustainable competitive advantage: A dynamic capabilities approach*”, Journal of Operations Management, Vol. 32, Issue 7, pp. 446-461, 2014.
- [44] Wang, Catherine L.; Ahmed, Pervaiz K.; “*Dynamic capabilities: A review and research agenda*”, International journal of management reviews, Vol. 9, Issue 1, pp. 31-51, 2007.
- [45] Wilden, Ralf; et al.; “*Dynamic capabilities and performance: strategy, structure and environment*, Long Range Planning, Vol. 46, Issue 1-2, pp. 72, pp. 72-96, 2013.
- [46] Winter, Sidney G.; “*Understanding dynamic capabilities*”, Strategic management journal, Vol. 24, Issue 10, pp. 991-999, 2003.

شرکت‌های فناوری محور
پرتال جامع علوم انسانی
و مطالعات فرهنگی